

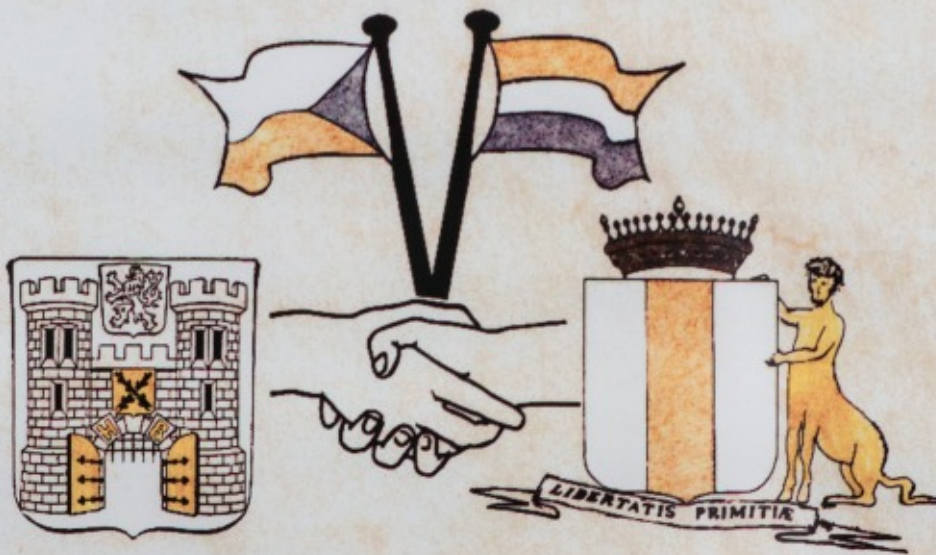
30 let/jaar partnerských vztahů vriendschapsbanden

Havlíčkův Brod - Brielle

SMLOUVA OVEREENKOMST

Podepsáno v Brielle dne
Gedaan te Brielle op

10 september 1985

Gedaan te Havlíčkův Brod op
Podepsáno v Havlíčkově Brodě dne

V Havlíčkově Brodě dne. **26.6.1985**

Jaroslav Doležal

Předseda MěstNV Havlíčkův Brod

Voorzitter van het stedelijk
comité van Havlíčkův Brod

Cor de Ronde

Starosta města Brielle

Burgemeester van de
stad Brielle

Společně podepsáno v Brielle, dne. **21. srpna 1986**,
ke stvrzení smlouvy, uzavřené v roce 1985 při první oficiální
výměně podle článku 3 Smlouvy.

Gezamenlijk ondertekend te Brielle op **21 augustus 1986**, ter bevestiging
van de in 1985 gesloten overeenkomst bij de eerste officiële uitwisseling
als bedoeld in artikel 3 van de overeenkomst.

Jaroslav Doležal

Cor de Ronde

Na plechtigheid in Catharijnekerk

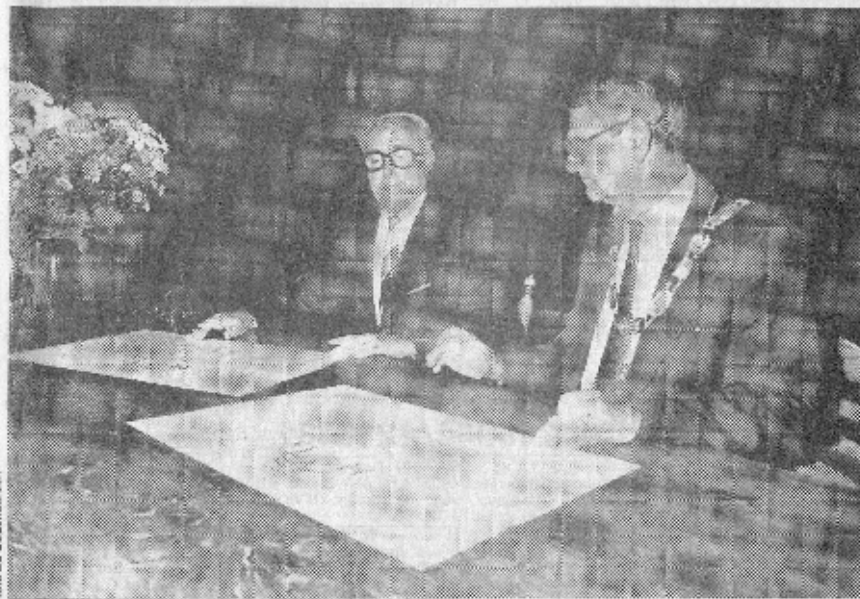
Brielle en Havlickuv Brod nu echt partners

Brielle — De gemeente Brielle en de Tjechoslowaakse stad Havlickuv Brod zijn nu echt partners. Nadat al eerder over en weer goede voornemens waren ondertekend, vond gisteravond de officiële bezegeling van de vriendschappelijke samenwerking plaats.

Dat deden burgemeester Cor de Ronde en zijn collega Jaroslav Dolezal, tijdens een plechtige bijeenkomst met optredens van het vocaal ensemble Mini Musica en het historisch dansensemble Volta. Onder belangstelling van honderden genodigden tekenden ze in de Catharijnekerk de uiteindelijke overeenkomst voor een vriendschappelijke samenwerking tussen beide steden.

Even daarvoor hadden ze de aanwezigen — (Tjechoslowaakse) scholieren, ouders, gemeentelijke delegaties en andere belangstellenden — hun visie gegeven op de toekomstige samenwerking. „Door uitwisseling kunnen we de werkelijke feiten over elkaar leren kennen”, stelde burgemeester De Ronde. Hij betreunde het magere stroompje Nederlandse vakantiegangers dat jaarlijks naar het oosten trekt.

„Dat is jammer. Daardoor dringen we van elkaar te vervreemden, terwijl we elkaar juist zo nodig hebben om rampen als de

zure regen en Tsjernobyl tegen te gaan”.

De Ronde riep de kleinere landen binnen de grote machtsblokken op om hun stem te verheffen tegen zaken als de wapenwedloop. „We moeten laten weten dat we geen hekel aan elkaar hebben”, zei hij.

„De resultaten van de samenwerking zijn tot nu toe zeer positief”, liet collega Dolezal weten. Hij sprak de wens uit dat de vriendschap tussen beide steden zich verder zal verdiepen en nodigde

nogmaals alle Briellenaren uit naar Havlickuv Brod te komen. „Om de resultaten van ons werk en van de socialistische staat te komen bekijken”.

De officiële bekrachtiging van de vriendschapsbanden was het hoogtepunt van het eerste bezoek, dat een gezelschap van bijna vijftig Tjechoslowaakse scholieren en leerkrachten deze week aan Brielle brengt. Het is de bedoeling dat volgend jaar een groep leerlingen van Brielse middelbare scholen een tegenbezoek

• De burgemeesters De Ronde (rechts) en Dolezal onderschrijven hun goede bedoelingen.

brengt.

In het kader van de overeenkomst hebben de gemeentebesturen zich verplicht de wederzijdse betrekkingen te bevorderen, vooral wat betreft het contact tussen scholieren en op het gebied van kunst, cultuur en sport. Delegaties van de gemeentebesturen zullen elkaar jaarlijks ontmoeten.

Ján Volný
Spišská Nová Ves (SK)

Albert Pürgstaller
Brixen (IT)

Jan Tecl
Havlíčkův Brod (CZ)

Gregor Rensen
Brielle (NL)

Geachte medeburgers, beste vrienden,

sta mij toe om u allerhartelijks te begroeten! Ik ben heel blij dat wij begin mei in Havlickuv Brod zo veel vrienden uit onze partnerstad Brielle mochten verwelkomen, als ook vrienden uit onze andere partnersteden en de bevriende Brod's. Dit jaar is het 30 jaar geleden dat onze partnerschap met deze Nederlandse stad begon. En om vandaag elkaar vrienden te kunnen noemen moest er dertig jaar geleden iets bijzonders zijn gebeurd. En dat was zo. De heer Cor de Ronde, de burgemeester van Brielle, had doelgericht een partnerstad gezocht achter de Ijzeren Gordijn. En na diverse avonturen ook een gevonden. Van onze kant was het de toenmalige burgemeester Jaroslav Dolezal, die in 1985 zijn handtekening onder de partnerschapsovereenkomst gezet had. Het zijn juist deze twee heren die de krediet verdienen voor het starten van in die tijd een zeer ongewone samenwerking. Zij waren zeker niet alleen, maar hun namen zijn symbolisch ingegraveerd in het aanhef tot de eerste hoofdstuk van nu al dertigjarige geschiedenis. En alsof om hun wederzijds vriendschap symbolisch te bevestigen, ondanks het feit dat een halve Europa hen van elkaar scheidde, hebben beide toenmalige burgemeesters eind maart, begin april 2013 bijna samen deze wereld verlaten.

Maar wat betekent deze partnerschap vandaag? Het betekent ononderbroken en steeds levendige contacten, wederzijdse uitwisselingen en vriendschap van muzikanten, handwerklieden, sportmensen, studenten en leraren, leden van verschillende verenigingen, maar ook vriendschap van gewone mensen en families. En dat is in deze stadspartnerschap het meest waardevolle. De weg van Brielle naar Brod en terug is lang, ook al is het reizen niet zo ingewikkeld als dertig jaar geleden. En de beide partners elkaar nog steeds veel te bieden hebben, durf ik te zeggen uit persoonlijke ervaring.

Ik zou willen wensen dat deze wederzijdse verrijking nog verder duurt, dat de vriendschap met de Nederlandse Brielle en met onze andere partners, Italiaanse Brixen en Slowaakse Spisska Nova Ves nog vele lange jaren duurt. En ik wil iedereen die daaraan bijgedragen heeft en nu nog bijdraagt bedanken.

Jan Tecl,
burgemeester van de stad Havlíčkův Brod

Vážení spoluobčané, milí přátelé,

dovolte, abych vás všechny co nejsrdečněji pozdravil! Jsem velmi rád, že jsme začátkem května mohli v Havlíčkově Brodě přivítat velký počet našich přátel z partnerského města Brielle a vedle nich i přátele z dalších partnerských měst i ze spřátelených Brodů. Je tomu letos 30 let, kdy naše partnerství s tímto holandským městem vzniklo. A abychom si dnes mohli říkat přátelé, muselo se před třiceti lety stát něco podstatného. A stalo se. Pan Cor de Ronde, starosta Brielle, cíleně hledal partnerské město za železnou oponou. A po různých peripetiích nakonec našel. Z naší strany připojil v roce 1985 svůj podpis pod partnerskou smlouvu tehdejší starosta Jaroslav Doležal. Právě tyto pánové si zaslouží kredit za nastartování v té době velmi neobvyklé spolupráce. Jistě nebyli sami, ale jejich jména jsou symbolicky vryta do počátků. A jakoby na potvrzení svého přátelství pak na přelomu března a dubna 2013 oba tehdejší starostové, byť je dělilo půl Evropy, symbolicky odešli z tohoto světa.

Co ale dnes partnerství především znamená? Znamená nepřerušené a stále živé kontakty, vzájemné výměny a přátelství hudebníků, řemeslníků, sportovců, studentů a učitelů, členů různých spolků, ale i přátelství obyčejných lidí a rodin. A to je na městském partnerství to nejcennější. Cesta z Brielle do Brodu a naopak je dlouhá, i když už není tak složitá jako před rokem 1989. A obě strany se, troufám si říci z osobní zkušenosti, mají stále čím obohacovat.

Přál bych si tedy, aby ono smysluplné obohacování trvalo i nadále, aby naše přátelství s holandským Brielle i s našimi dalšími partnery, italským Brixenem a slovenskou Spišskou Novou Vsí, přetrvalo další dlouhá léta. A děkuji všem, kteří na tom měli a mají svou zásluhu.

Jan Tecl,
starosta města Havlíčkův Brod

30 Jaar vriendschap maar nog steeds verlangend naar meer.

Tussen 7 en 10 mei 2015 bezocht ik als nieuwe burgemeester van Brielle voor het eerst onze zustergemeente in Tsjechië, Havlíčkův Brod. Enkele weken daarvoor, begin april, had ik al enkele bestuurders uit Brod ontmoet, toen zij met ons het 1-Aprilfeest in Brielle kwamen meevieren.

Bij beide gelegenheden viel mij op hoe intens en informeel de contacten tussen de vertegenwoordigers van beide zustergemeenten zijn. Het voelde ook voor mij als debutant aan alsof we oude vrienden waren die elkaar na enige tijd weer treffen. We gingen vanaf het eerste moment door in dezelfde gezellige sfeer van toen we elkaar de laatste keer hadden ontmoet.

In mei 2015 hebben we in Havlíčkův Brod het 30-jarig bestaan van de stedenband tussen Brielle en Brod op grootse wijze gevierd. Ruim 130 inwoners uit Brielle zijn toen naar Tsjechië afgereisd en hebben drie dagen lang met onze Tsjechische vrienden gepraat, gegeten en gefeest. Trots was ik op onze harmonie Libertatis Primitiae, die in verschillende samenstellingen en op verschillende plekken prachtige muzikale uitvoeringen ten beste gaf.

De stedenband tussen Brielle en Havlíčkův Brod was ooit de eerste van deze soort. Heel bijzonder was dat toen, want Europa werd op dat moment doorkliefd en uit elkaar gehouden door het IJzeren Gordijn. De ambitie van de toenmalige burgemeester van Brielle, Cor de Ronde, was om die tegenstellingen tussen Oost en West te overbruggen. Om te laten zien dat gewone burgers snakten naar vreedzaam contact en uitwisseling van cultuur en informatie, in plaats van gebukt te gaan onder de wederzijdse dreiging van kernwapens en koude oorlogsideologie.

Niemand heeft in 1985 waarschijnlijk gedacht - hooguit gehoopt - dat de landen in Europa 30 jaar later verenigd zouden zijn in één gemeenschappelijke Europese Unie. De aanvankelijk grote sociale, economische en culturele verschillen zijn in die 30 jaar zo goed als verdwenen. Transport en mobiliteit tussen beide landen hebben een enorme vlucht genomen. Van partners op een enkel lokaal niveau werden Tsjechië en Nederland partners op nationaal en internationaal niveau.

Ik heb de illusie dat de eerste stedenband die ooit tussen een Tsjechische en Nederlandse stad tot stand kwam, aan dat verenigde Europa heeft bijgedragen. Vriendschap begint immers klein en groeit dan groter en groter. Begin mei heb ik kunnen zien hoe hecht de vriendschap tussen Brielle en Havlíčkův Brod is geworden.

Voor het gemeentebestuur en de inwoners van Brielle staat vast dat we deze 30-jarige vriendschap diep in ons hart koesteren. We willen deze vriendschapsband dan ook graag voortzetten. Ik realiseer me dat dit niet zo makkelijk gaat als dat het wordt gezegd. En dat het alleen mogelijk is dankzij de inzet van vele inwoners, organisaties en verenigingen uit beide steden.

Zonder de grote steun die wordt geleverd door de vrijwilligers van het Stedenband Comité Brielle - Havlíčkův Brod zou de vriendschap tussen de beide steden vooral met de mond beleden blijven. Dankzij de inspanningen van Kees Haanstra en Tomáš Hermann en hun makkers, konden en kunnen er ieder jaar weer nieuwe uitwisselingen plaatsvinden op allerlei niveaus.

Op sport, onderwijs, cultureel en bestuurlijk gebied kunnen we nog plezierige ontmoetingen tegemoet zien. De kinderen die ooit bij de eerste uitwisselingen betrokken zijn geweest, zijn inmiddels zelf vader of moeder. Hopelijk zullen zij zich door de mooie herinneringen aan hun reizen naar Nederland of Tsjechië laten inspireren om ook de komende decennia de stedenband tussen Havlíčkův Brod en Brielle van een stevige basis te blijven voorzien.

Ik zal daar ook graag mijn bijdrage aan blijven leveren.

Met vriendelijke groet,
Gregor Rensen
burgemeester van de stad Brielle

30 let přátelství - a stále ještě je tu touha po pokračování.

Mezi 7. a 10. květnem 2015 jsem jako nový starosta Brielle poprvé navštívil naše sesterské město Havlíčkův Brod v České republice. Pár týdnů před tím, začátkem dubna, jsem se při prvodubnových oslavách setkal s několika představiteli Brodu u nás v Brielle.

Při obou příležitostech jsem byl mile překvapen intenzivním a neformálním kontaktem mezi představiteli obou sesterských měst. I já, jako debutant, jsem měl pocit, že jsme staří přátelé, kteří se po nějaké době opět vidí. Prostě jsme pokračovali dál ve stejně velmi příjemném duchu jako při posledním setkání.

V květnu 2015 jsme v Havlíčkově Brodě velkolepě slavili 30 let trvání partnerského svazku mezi Brielle a Havlíčkovým Brodem. Do Havlíčkova Brodu dorazilo víc než 130 brielských občanů a tři dny tam se svými českými přáteli povídali, jedli a slavili. Byl jsem velmi pyšný na naši kapelu Libertatis Primitiae, která v různém složení a na různých místech v Brodě krásně hrála.

Partnerství mezi Brielle a Havlíčkovým Brodem bylo kdysi první svého druhu. Bylo to v té době velmi zvláštní, protože Evropa byla rozdělena Železnou oponou. Tehdejší starosta Brielle, Cor de Ronde, chtěl mezi Východem a Západem stavět most. Aby se ukázalo, že obyčejní lidé touží po normálních setkáních, po výměně informací a kultury, že nechtějí nést břímě vzájemných výhrůžek jadernými zbraněmi a podléhat ideologii studené války.

V roce 1985 nikoho pravděpodobně ani nenapadlo - možná, že maximálně tiše doufali - že o 30 let později budou naše země spojeny v jedné Evropské unii. Počáteční velké sociální, ekonomické a kulturní rozdíly jsou po 30 letech téměř smazány. Doprava a mobilita mezi oběma zeměmi se neuvěřitelně rozvinuly. Z partnerů na pouze lokální úrovni jsou Česko a Nizozemsko teď partnery na úrovni národní a mezinárodní. Domnívám se, že toto první partnerství mezi českým a holandským městem přispělo ke vzniku spojené Evropy. Protože přátelství přece začíná malé a roste větší a větší.

Začátkem května jsem mohl na vlastní oči vidět, jak pevné to přátelství mezi Brielle a Havlíčkovým Brodem je. Je naprosto jasné, že jak vedení radnice, tak občané Brielle, si toto třicetileté přátelství nesou v srdci. Chceme v něm pokračovat. Uvědomuji si, že to není tak jednoduché, jak se řekne. Že je to možné jen díky velkému nasazení mnoha občanů, organizací a spolků z obou měst.

Bez velké podpory dobrovolníků z výboru Havlíčkův Brod-Brielle by asi zůstalo pouze u hezkých řečí. Díky nasazení Keese Haanstry, Tomáše Hermanna a jejich přátel se mohla a mohou uskutečnit další a další setkání na mnoha úrovních.

Můžeme se tedy těšit na výměny sportovní, školní, kulturní i ty na úrovni vedení obou měst. Děti, které se zúčastnily prvních družebních výměn, mají už své vlastní děti. Doufám, že jejich vzpomínky je budou inspirovat natolik, že partnerský vztah mezi městy Brielle a Havlíčkův Brod zůstane živý ještě další desítky let.

Sám k tomu rád přispěji.

S přátelským pozdravem,
Gregor Rensen
starosta města Brielle

April 2015: Een lange vriendschap vieren?

Een andere cultuur en andere gewoontes is voor sommigen nog steeds eng. Velen zijn er gelukkig inmiddels aan gewend of vinden het zelfs een uitdaging om te ervaren. Als 30 jaar vriendschap iets heeft bijgedragen aan die acceptatie van andere mensen met andere gebruiken en gewoontes, dan mogen we tevreden zijn als "vriendschapscomité 's" in Havlíčkův Brod en Brielle.

Betekent dit dat de doelstelling van Cor de Ronde uit 1985 is achterhaald? Volgens mij niet! Vriendschap moet je onderhouden, wellicht zelfs uitbreiden. Het is goed als mensen over de grens blijven kijken. Niet alleen oppervlakkig als toerist, maar werkelijk kennis maken met mensen uit een ander land. Die kans biedt de vriendschapsband aan de inwoners van beide steden.

De vriendschap gaan we vieren rond 8 mei in Havlíčkův Brod, met veel Briellenaren en een flink aantal nieuwe gezichten. Ik hoop dat ook deze jubileumviering oude vriendschappen bevestigt en nieuwe contacten en vriendschappen stimuleert. Dat is onze stimulans voor de komende jaren.

Mei 2015: Een succes?

Twee weken na de hectische dagen in Havlíčkův Brod is het tijd om terug te kijken. Veel ontmoetingen en gesprekken met vrienden, discussies, veel te zien en te genieten! Mooi om al de mensen op de ambachtsmarkt te zien, te genieten van de muziekgroepen, het sjoelen en de oliebollen. En nieuwe ideeën te horen voor komende uitwisselingen. Dat betekent dat de uitwisseling nog steeds leeft in de hoofden van al deze mensen. Ook Nederlanders ontmoet die in Tsjechië wonen, daar Nederlandse kaas verkopen, geïntegreerd zijn in Tsjechië, dat zijn echt Europeanen.

De zondags erna moe, maar tevreden, tijd voor even rust, maar ook voor nieuwe initiatieven en nieuwe plannen. Dank aan alle mensen in de organisatie in Havlíčkův Brod!

We gaan door met de volgende plannen, een kunstwerk op de rotonde in Brielle en het bezoek van de leerlingen aan Havlíčkův Brod.

22 mei 2015

Kees Haanstra

Duben 2015: Slavíme dlouhé přátelství?

Jiná kultura a jiné zvyky ještě stále některé lidi poněkud děsí. Naštěstí si mnozí zvykli nebo je to pro ně dokonce výzva. Pokud 30 let přátelství pomohlo k tomu, že lidé jiné lidi s odlišnými zvyky přijímají, můžeme být jako "výbor přátel" (vriendschapscomité) v Brielle a v Havlíčkově Brodě spokojeni.

Znamená to, že cíle Cora de Rondeho z roku 1985 bylo dosaženo? Domnívám se, že nikoliv. Přátelství je třeba pěstovat, možná dokonce rozšiřovat. Je dobře, když se lidé nepřestávají dívat za hranice. Ne jen povrchně, jako turisté, ale skutečně do hloubky se seznamovat s lidmi z jiné země. Náš přátelský svazek dává obyvatelům obou měst takovou možnost.

8. května budeme toto třicetileté přátelství slavit v Havlíčkově Brodě. Spolu s mnoha Briellenáry a s docela velkým počtem nových tváří. Doufám, že také tato oslava našeho jubilea potvrdí stará přátelství a podpoří vznik nových. Dává nám to sílu do dalších let.

Květen 2015: Úspěch?

Uplynuly dva týdny od hektických dnů v Havlíčkově Brodě. Čas k ohlédnutí. Spousta setkání a rozhovorů s přáteli, diskuzí, viděli jsme mnoho a hodně jsme si to užívali. Bylo pěkné vidět všechny ty lidi na řemeslném trhu, užívat si vystoupení hudebních kapel, starých holandských her jako sjoelen, okusit oliebollen. Slyšet nové nápady na budoucí výměny. To znamená, že myšlenka výměn v hlavách všech těch lidí ještě stále žije. Setkali jsme se s Holanďany, kteří žijí v Čechách, prodávají tam holandský sýr, jsou v Čechách úplně integrování. To jsou opravdoví Evropané.

Následující neděle po návratu: unavení, ale spokojeni... Čas na odpočinek, ale také na sprádání nových plánů. Děkujeme všem lidem, kteří se podíleli na organizaci v Havlíčkově Brodě!

Pokračujeme s již naplánovanými akcemi: umělecké dílo na kruhovém objezdu v Brielle a návštěva studentů z Brielle v Havlíčkově Brodě.

Verstandshuwelijk of een Geksbruiloft?

Er zijn vijf jaren verstreken sinds de Zilveren bruiloft, die gevierd werd in het nederlandse Brielle, en nu hebben wij hier de Parel bruiloft, dat wil zeggen - de 30. jubileum van de huwelijk. Dertig jaar samen: de partners zouden elkaar al een beetje moeten kennen. Alles begon als een gekke inval van de burgemeester Cor de Ronde in de 80. jaren - kunnen we iets doen voor de mensen achter de IJzeren gordijn? Kunnen we proberen die gordijn een beetje op te tillen? Een stukje van de muur afbreken? Als wij hen bij ons thuis uitnodigen? Laat hen met eigen ogen zien - laat hen een eigen mening vormen. Niets meer, niets minder. Wat eerst ondenkbaar leek is dankzij zijn doelgerichte werk, zijn correcte nooit aflatende diplomatieke aanhoudendheid, gebruik makend van de instrumenten van vriendschap, studenten en sportuitwisselingen halverwege de tachtige jaren werkelijkheid geworden. En de daarop volgende vier jaar tot de Fluwele revolutie behoren tot de tijd waar veel Brodenaren tot de dag van vandaag aan terugdenken als aan een avontuurlijke tocht naar kennis, een tocht die gelijk was aan het passeren van Rubikon die tot die tijd voor een gewone sterveling wel heel erg ver lag. Een droom die werkelijkheid werd. Die gevoelens zijn nu al voorbij. Maar er is een stevige fundament gelegd, en het feit dat er vanaf het begin gelukt was de officiële contacten te combineren met de gewone, burgerlijke, vriendschappelijke ontmoetingen - dat mensen de kans kregen om elkaar te leren kennen door in elkaar huiskamers en slaapkamers te kunnen kijken - dat heeft er toe bijgedragen dat we zelfs na dertig jaar geen vreemden zijn voor elkaar. Dat het huwelijk niet verdord is in een graf van oninteresse van de ene of de andere kant, dat we elk jaar een paar activiteiten kunnen organiseren: reizen, uitwisselingen, optredens. Natuurlijk niet iedere week, dat zou in ons drukke leven niet eens mogelijk zijn, de afstand van 1100 km die ons van elkaar deelt maakt het ook niet mogelijk. De 4 - 5 activiteiten, regelmatig, elk jaar, zijn genoeg. Het is als met elke verhouding. Je hoeft niet steeds samen te zijn, maar je moet wel communiceren en af en toe elkaar zien en spreken. En dat lukt ons al die tijd.

Toch en eigenlijk een beetje vanzelfsprekend valt soms de vraag of dat (nog steeds) zin heeft. De eerste 10 jaar voor en kort na de revolutie waren er geen twijfels. De zin was duidelijk: leren kennen en helpen. Maar de jaren daarna? Ik beweeg me rond het partnerschap committee al bijna 20 jaar. Ik zou het niet doen als ik niet het gevoel had dat het wel zin heeft om daaraan tijd te besteden - nieuwe mensen leren kennen, zien hoe zij leven, denken en werken; vreemde landen en vreemd eten; andere manier van denken, andere manier van problemen oplossen, problemen die wij ook hebben. Leren dat iets op een andere manier doen hoeft niet te betekenen dat het slecht doen is. Begrijpen dat de wereld achter de voormalige gordijn niet op ons blijft wachten en wij moeten heel erg ons best doen om het in te halen - wat wel of niet hoeft te lukken. Een vreemde taal in de praktijk uit te proberen. Iets nieuws leren in je eigen vak, laat het onderwijs, medicijnen, cultuur of bestuur zijn. Nieuwe ideeën, enthousiasme en motivatie iets te veranderen, aanpassen of in te voeren mee naar huis terug te nemen. En daarbij nog een hoop plezier hebben... Zeker, het zal niet lukken om alle 24 000 onze burgers en alle 16 000 brielse burgers op reis te laten gaan. Maar ook die paar tientallen elk jaar, die vele honderden in de loop der jaren maken, heeft zin. En ik geloof dat iedereen van hen een klein pareltje herinneringen in zich draagt. Laat onze Parelbruiloft een succes worden!

Tomáš Hermann

Sňatek z rozumu nebo bláznova svatba?

Uběhlo pět let od svatby stříbrné, jejíž připomínku hostilo nizozemské Brielle, a máme tu svatbu perlovou, značící 30. výročí sňatku. Třicet let spolu, to už by se partneři měli trochu znát. Vše začalo jako bláznivý nápad starosty Cor de Rondeho v 80. letech – můžeme něco udělat pro lidi žijící za železnou oponou? Můžeme se pokusit oponu nadzdvihnout? Z dělicí zdi kousek odrolit? Co kdybychom je pozvali k nám domů? Ať vidí na vlastní oči – a udělají si vlastní názor. Nic víc, nic míň. Co zprvu vypadalo jako nemyslitelné se díky jeho cílevědomé snaze, vedené slušně a diplomaticky, nicméně neodbytně, hraje na strunu přátelství, studentských a sportovních výměn, stalo v polovině 80. let skutečností. A následující 4 roky do Sametové revoluce patří k těm, na něž mnozí broďáci dodnes vzpomínají jako na dobrodružnou výpravu za poznáním, spojenou s překročením rubikonu, do té doby tak vzdáleného obyčejným smrtelníkům. Jako na splnění snu. Ty pocity jsou už v nenávratnu, ale silný fundament a fakt, že se už od začátku podařilo funkčně kloubit vztahy oficiální s těmi obyčejnými, občanskými, přátelskými – že se lidi poznali, protože pár dnů nahlédli do kuchyní a ložnic – přispělo k tomu, že si ani po 30 letech nejsme cizí, že manželství nezvadlo v hrobce nezájmu ať z jedné nebo z druhé strany, že se daří každoročně uspořádat několik akcí, cest, výměn, návštěv, vystoupení. Jistě ne každý týden – to ani naše zaneprázdněnost moderního životaběhu, ani vzdálenost 1100 km, již máme mezi sebou, neumožňuje. Stačí 4-5 akcí, ale pravidelně, každoročně, stále. Je to jako s každým vztahem – nemusíte být stále spolu, ale musíte komunikovat a sem tam se vidět. A to se nám po celou dobu daří.

Přesto a vcelku přirozeně padne občas otázka, zda to má (ještě) smysl. Těch prvních 10 předrevolučních a krátce porevolučních let nikdo nezpochybňoval – smysl byl jasný – poznat a pomoci. Ale co další roky? Pohybuji se okolo partnerského výboru téměř 20 let a nedělal bych to, kdybych neměl pocit, že věnovat tomu čas smysl má – poznat nové lidi, jak žijí, myslí a pracují; cizí kraje a jídla; jiné způsoby myšlení, odlišné řešení problémů, které nás také tíží. Poznání, že dělat něco jinak neznamená dělat to špatně. Pochopit, že na nás svět za bývalou oponou nepočká, a musíme se sami setsakra snažit ho dohnat – což se může a nemusí podařit. Vyzkoušet si v praxi cizí jazyk. Poučit se ve svém oboru, ať už je to školství, medicína, kultura nebo veřejná správa. Přivést si nápady a náměty, nadšení a motivaci něco změnit, upravit, zavést. A ještě se u toho pobavit... Jistě se nepodaří, aby vyjelo na návštěvu všech 24 tisíc našich a 16 tisíc brielských občanů. Ale i těch pár desítek ročně, z nichž je mnoho set v průběhu let, má smysl. A věřím, že každý si v sobě nese malou perličku vzpomínek. Tak ať se nám ta perlová svatba vydaří!

Tomáš Hermann

Jumelage, vriendschap of partnerschap?

Wat is in een woord? Wie zei het, dat een roos onder een andere naam even lekker zal ruiken?

In het prille begin, nu dertig jaar geleden, moest het Družba heten. In Tsjechoslowakije dan. In Nederland heette het Jumelage. Het was toen best in de mode. Zodat toen de burgemeester de Ronde met het idee kwam om een partner voor Brielle te zoeken, was dat niet zo bijzonder, ook al had Brielle toen al een partnerstad, in Engeland. Bijzonder en ongewoon was dat er ineens een partner gezocht werd achter de IJzeren gordijn.

Alleen dankzij een grote eigenwijsheid en ongelooflijke doorzettingsvermogen van de burgemeester was het gelukt. Brielle vond Havlíčkův Brod. En de nodige overeenkomsten werden plechtig ondertekend. In die tijd werden zij aangevuld met gedetailleerde plannen van uitwisselingen. Strikt reciproom (bijv. 25 middelbare scholieren uitgewisseld met 25 middelbare scholieren, 3 docenten en twee buschauffeurs voor 3 docenten en twee buschauffeurs, 20 leden van een orkest voor 20 leden van een partnerstad orkest enzv.) Het uitwisselingsplan moest een jaar vantevoren uitgewerkt zijn en ingediend bij een ambtsinstantie in Praag, waar het goedgekeurd werd door weet ik wie, en dan pas konden de nodige visa's en uitreis visa's aangevraagd worden. Het was ongelooflijk vervelend maar het was ook ergens goed voor: het noodzaakte ons om bij elkaar te komen, nadenken, de geschikte thema's en partners zoeken en zo. Aan beide kanten. En zulke partners te vinden die bereid waren om hun "wederhelften" van de partnerstad in huis te nemen, hun te laten slapen en voor hun eten zorgen. En dan naar de partnersstad reizen naar hun gasten, onder dezelfde condities.

En het programma voor de gasten te verzinnen. En andere bewoners van Brielle erbij te betrekken, zodat zij ook wisten dat er een Jumelage is.

Het waren fantastische tijden. En dan de Fluwele revolutie! Ik hoefde niet meer boos te worden als mijne nederlandse vrienden zeiden dat Tsjechoslowakije in Oost Europa lag. Het was duidelijk dat mijn land het Centrum van Europa is! Een grote vreugde maar ook een beetje zorg. Hoe gaat het verder met onze Družba... Geen noodzaak voor plannen meer, de burgers van beide steden zullen het voortaan spotaan zelf regelen. Willen mensen uit Brod wel naar Brielle komen, als zij nu hele wereld aan hun voeten hebben? En kijk, het lukt nog steeds! En dat is goed.

Družba bestaat niet meer, uit het Engels overgenomen Partnerschap klinkt iets beter, maar natuurlijk is Vriendschap het beste. Laat het dan minstens de volgende dertig jaar duren!

Groetjes aan alle vrienden in Brielle en Brod,

Eva Horová

Družba, přátelství nebo partnerství?

Co je slovo? Kdo to řekl, že růže voní pořád stejně, i když by se jí říkalo jinak?

V úplných počátcích, před těmi třiceti lety, to musela být Družba. Tedy v Československu. V Nizozemsku se tomu říkalo Jumelage. Bylo to docela v módě. Takže když přišel pan starosta de Ronde s nápadem najít pro město Brielle partnera pro Jumelage, nebylo to tak zvláštní, i když Brielle už tehdy jedno partnerské město mělo, v Anglii. Zvláštní a velmi neobvyklé bylo, že se najednou hledal partner za železnou oponou.

Jen díky velké paličatosti a neuvěřitelnému úsilí pana starosty se to tehdy podařilo: Brielle si našlo Havlíčkův Brod. A byly slavnostně podepsány dohody o vzájemné družbě. V té době doprovázeny podrobně vypracovanými plány výměn, přesně recipročních (např. 25 středoškolských studentů za 25 středoškolských studentů, 3 profesori, 2 řidiči za 3 profesory a 2 řidiče, 20 členů brodského orchestru za 20 členů orchestru či pěveckého sboru z Brielle atd.) Plán výměn se musel vypracovat předem na celý rok, odevzdat na příslušném úřadě v Praze, být schválen vím já kým, a teprve potom se mohlo žádat o víza a výjezdní doložky. Byla to nebetyčná otrava, ale nakonec to bylo k čemu: nutilo nás to se scházet a přemýšlet, najít vhodné partnery a tak. Na obou stranách. A najít takové partnery, kteří byli ochotni vzít své protějšky na byt a stravu. A potom je navštívit za stejných podmínek v partnerském městě. A vymyslet program. A přitáhnout k tomu ostatní občany z města, aby věděli, že nějaká družba je.

Byly to fantastické časy, a potom Sametová revoluce! Už jsem se nemusela pořád rozčilovat, když mí holandští přátelé říkali, že je Československo ve Východní Evropě. Bylo jasné, že je středem Evropy! Velká radost, ale také trochu starost o naši Družbu... Už se nemusí plánovat, nechá se to na spontánních aktivitách občanů. Budou chtít vůbec lidé z Čech jezdit do Holandska, když mají najednou celý svět u nohou? A vida, ono se to daří stále, a to je dobře.

Družba už není, z angličtiny převzaté Partnerství už zní lépe, ovšem Přátelství je nejlepší. Tak ať vydrží nejméně dalších třicet let!

Všechny přátele v Brielle a v Brodě zdraví

Eva Horová

Als docent van het Maerlant College in Brielle ben ik vanaf 1985 betrokken bij de uitwisseling van leerlingen tussen de scholen in Brielle en in Havlickuv Brod. Vanaf 1986, het jaar waarin het jumelageverdrag tussen beide steden in Brielle in aanwezigheid van een eerste groep leerlingen uit Havlickuv Brod werd ondertekend, heb ik meer dan 600 leerlingen uit onze zusterstad kennis laten maken met Nederland en bezocht een vrijwel gelijk aantal Brielse leerlingen Tsjechië.

Leerlingen hebben foto's gemaakt, van elkaar, van de groep, van de steden, van de natuur etc.. Elke foto heeft voor een leerling een eigen verhaal, een verhaal dat de leerling tijdens zijn reis door het leven blijft herinneren en aan anderen doorgeeft.

Mijn eerste foto's dateren uit 1986. Het waren er 25! Hoe anders is dat in het digitale tijdperk. Een bezoek levert nu minstens 400 beelden op. Toch zijn die eerste foto's zeer waardevol. Ze geven een beeld van beide steden van toen, van de sfeer van toen, van de vrienden van toen ... het werden vrienden voor het leven.

In 2015 bezoek ik met de Brielse leerlingen voor het laatst Havlickuv Brod. Een nieuwe generatie docenten neemt het stokje over. De beelden van de afgelopen 30 jaar blijven mij bij, beelden die ik niet had willen missen!

Martin Kamerling
Brielle

FOTOGALERIJ: <https://www.zonerama.com/HavlickuvBrodBrielle>

Jako profesor střední školy Maerlant College v Brielle jsem se od roku 1985 zúčastnil vzájemných výměn studentů mezi školami v Brielle a v Havlíčkově Brodě. Od roku 1986, roku, ve kterém byla v Brielle za přítomnosti první skupiny studentů z Havlíčkova Brodu podepsána dohoda o partnerství mezi oběma městy, jsem zprostředkoval více než šesti stům studentů z Havlíčkova Brodu možnost seznámit se z Nizozemskem. Prakticky stejný počet Brielských studentů navštívil Československo, později Českou republiku.

Studenti fotili. Sebe navzájem, skupinu, ve které zrovna byli, města, přírodu atd. Každá ta fotka vypráví studentovi, který ji udělal, svůj vlastní příběh, příběh, který si ten student bude pamatovat po celou cestu svým životem, a bude jej vyprávět ostatním.

Moje první fotky pocházejí z roku 1986. Bylo jich 25! Jak je to jiné v dnešním digitálním světě. Každá návštěva nyní poskytne takových obrázků nejméně 400. A přesto jsou ty první fotografie velmi cenné. Podávají nám obrázek obou měst tehdy, zachycují tehdejší atmosféru, tehdejší přátele... z nich se stali přátelé na celý život.

V roce 2015 pojedou s Brielskými studenty do Brodu naposledy. Pomyslnou štafetovou hůlku převezme nová generace profesorů. Obrázky posledních třiceti let ale zůstanou se mnou, obrázky, kterých se nechci nikdy zříct.

Martin Kamerling
Brielle

FOTOGALERIE: <https://www.zonerama.com/HavlickuvBrodBrielle>

Lieve vrienden in Havlickuv Brod,

Onlangs werd mij gevraagd een klein stukje te schrijven over 30 jaar jumelage met Brielle. Dat wil ik wel, maar dan moet ik die periode delen in een stuk van 20 en van 10 jaar.

De eerste 20 jaar heeft mij, als lid van het HBBC, heel veel fijne contacten gegeven. Als ik me realiseer hoeveel bussen met mensen we uit HB we hier hebben ontvangen, dan is dat enorm. Vaak konden die bussen dan ook nog geparkeerd worden bij de boer bij ons aan de overkant en sliepen de chauffeurs bij ons.

Henk en ik hebben aan die eerste 20 jaar heel veel Tsjechische vrienden overgehouden. En als we in Brod op straat liepen en we werden met onze naam aangesproken, dan keken we daar niet eens gek van op. Dat deden we natuurlijk wel toen we in Cesky Budejovice op het plein werden herkend.

De laatste 10 jaar hebben we de jumelage niet van zo dichtbij meegemaakt, maar de vriendschappen van daarvoor zijn gebleven. En dat merkten we niet alleen toen we 2 jaar geleden onverwacht bij vrienden in Brod op de stoep stonden, maar nog steeds, want e-mailen met elkaar is o zo leuk en makkelijk.

Ik denk dat de "grote jumelage" tussen HB en Brielle heel mooi is en dat deze voor heel veel "kleine jumelages", zoals bij ons, heeft gezorgd. Henk en ik genoten van de grote jumelage en genieten nu nog steeds van onze kleine jumelages.

Hartelijke groeten aan alle Brodse vrienden, ook van Henk.

Rina van der Veen.

Milí přátelé v Havlíčkově Brodě,

byla jsem nedávno požádána, abych napsala pár slov o třiceti letech partnerství ("jumelage") s Brielle. Udělám to ráda, jen budu muset ono období rozdělit na dvě části: první, dvacetiletou, a druhou, desetiletou.

Počátečních 20 let mně, tehdy člence výboru HBBC, přineslo velmi mnoho příjemných setkání. Když si uvědomím, kolik autobusů plných lidí z Havlíčkova Brodu jsme tady tehdy přivítali, tak si uvědomuji, jaké to bylo velké. Autobusy často parkovaly u sedláka naproti našemu domu a řidiči spali u nás.

S manželem Henkem jsme za těch prvních 20 let našli mnoho českých přátel. Když jsme procházeli ulicemi Brodu a byli jsme osloveni jménem, ani jsme se nedivili. Trochu jsme se ovšem divili, když se nám totéž přihodilo na náměstí v Českých Budějovicích.

V posledních deseti letech jsme již družební vztahy tak zblízka nesledovali, ale stará přátelství zůstala zachována. To se nám potvrdilo nejen před dvěma lety, když jsme jen tak zazvonili u dveří přátel v Havlíčkově Brodě, ale potvrzuje se to stále; kontakty přes e-mail jsou snadné a pěkné.

Myslím si, že "velké partnerství" mezi Havlíčkovým Brodem a Brielle je moc krásné a že díky němu došlo ke spoustě "malých partnerství", jako jsou ta naše. Spolu s Henkem jsme si užívali toho velkého a nadále se těšíme z těch malých.

Srdečné pozdravy všem přátelům z Brodu ode mne i od Henka,

Rina van der Veen

